

Geography

КӨШЕЛЕК ЕЛАМАНОВ – «ҚОБЫЛАНДЫ БАТЫР» ЖЫРЫН ЖЫРЛАУШЫ

Көшелек Еламанов жырлаған «Қобыланды батыр» жырының қолжазбасы Орынбор қаласындағы облыстық архивінде, Игнатьевтің қолжазбалары арасында сақталған.

Көшелек Еламанов (1874-1951) белгілі ақын Батыс Қазақстан облысының Шыңғырлау ауданында, кедей шаруаның отбасында дүниеге келген. Көшелектің толық аты – Көшмұқамбет. Оның жас шағы кедейлікте, жоқшылықта өтеді. Өлеңге, сөзге шеберлігі жастайынан байқалады, домбыраны да жастай үйреніп, құмарта тартады.

Он алты, он жеті жас шамасында Қобда, Елек, Шыңғырлау жерлеріне аты жайылған жырау, әрі домбырашы Жалмағанбет Сагынтайұлының (1830-1910) қасына еріп жүріп, одан көптеген өлең-жыр үйренеді. Той-жиындарда өзі де жиі жыр айта бастайды, жақсы айтатын болады. Оның ақындығына, зеректігіне риза болған, сүйсінген халық еркелетіп Көшелек атап кетеді. Кейін осы елге осы атымен белгілі болады.

1920 жылы Қазак республикасы құрылып, оның астанасы Орынбор болғанда, Қазак АССР өкіметі басшыларының бірі Әбдірахман Әйтиев Көшелек Елемановты Орынборға шақыртады. Көшелек орынборда болып, онда ақын-жазушыларға кездеседі. Сондай-ақ қазақ кеңес әдебиетінің негізін қалаушылардың бірі Сәкен Сейфуллинмен кездеседі. Көптеген жерлерде ол домбыраға қоса өз өлеңдерін және ертегі жырлардан айтып береді [1]. Көшелек Орынборда 1921-1925 жылдар аралығында бірнеше рет болған. Ұлы Отан соғысы кезінде де көп өлең шығарып, оның біраз өлеңдері 1944-1945 жылдары Батыс Қазақстан облысының жергілікті газеттерінде жиі-жиі жарияланып тұрған.

М.О.Әуезов атындағы М.О.Әуезов атындағы Әдебиет

және өнер институтының қолжазба қорында сактаулы (371-бума, 7-дәп.) деректерде «Көшелек Еламанов Қазан революциядан бұрын ол жыл сайын екі рет, халықтың көп бас қосатын жері Орынборға (Чкалов) барып қайтып жүрген. Рас, Көшелек оқу-жазу білмеген. Оның аузынан Орынборда оқып жатқан қазақ жастары, татардың оқыған адамдары, Башқұртстанның оқыған адамдары көптеген өлеңдерді, жырларды жазып алады. Әсіресе, соның ішінен «Қобыланды», «Көрүғылы», «Орак-Мамайды» жазып алған адамдар басқа жерге тарата бастайды» деген мәліметтер келтірілген.

Бұл туралы Орынбор мұрағаты комиссиясының толық мүшесі В.Карлсонның «Оренбургский край» басылымынан шыққан «қырғыз халық (казак) жыршылары комиссиянда» деген көлемді мақаласында мынандай мәліметтер күтірғен: «Состоявшееся в четверг, 23 марта (1906) заседание Оренбургской ученой комиссии было посвящено делу совершенно новому в летописях этого учреждения, а именно ознакомлению с образцами древней киргизской поэзии в лице народных певцов Казахпая и Күшелека. Оба киргиза приехали из Джиренкупинской волости Уральского уезда той же области... предложили певцам исполнить кое-что из запаса своих песен. При этом гражданин Буранкулов взял на себя обязанность переводчика. И вот маленькая, но уютная комната в здании архивной комиссии, что на берегу Урала, где помещается библиотека, огласилась приятными звуками киргизских мелодий. Прежде всего певцы, которым пришлось сидеть на стульях, в чуждой, несвойственной им обстановке, обратились к собранию с приветствием, воспевая, под сопровождение домбыры, все обстоятельства и цель своей поездки. После этой импровизации, представляющей обычное и необходимое у киргиз вступление к пению былин, певцы исполнили несколько мотивов из народных произведений...

...Ознакомившись с характером песен и способностями обоих киргиз, собрание приступило к обсуждению вопроса, как наиболее использовать запас их знания. В виду особой цели архивной комиссии – собрание древностей – решено было главное внимание обратить не на исполнение песен и художественной способности певцов, а на самое содержание песен, как представляющих богатый запас древних преданий и верований, который сохранился в лице народных певцов...

Что касается личности певцов, то оба они выходцы от кочующих киргизов, но уже давно поселились среди оседлых.

... Другой певец, Күшелек, лет 32-х отличается средним ростом и энергичным, выразительным лицом с живыми, открытыми глазами ... Оба певца с почтительною благодарностью вспоминают тех стариков, у которых они учились петь и играть.

В список их былин и песен входят следующие произведения: «Орак-Мамай», «Нарек», «Кор-огуло», «Карасай-Кази», «Кобыланды», «Алпамыс», «Карабек», «Манаше», «Алеке», «Кубугул», «Камбар», «Торехан», «Елеусин», «Кыз Жибек», «Есет-Буkenбай», «Жанибек», «Телагыс», «Бозжигит» и др. дей келіп Көшелектің ақындық өнерін жоғары бағалаған.

Орынбор архивымен ұзак жылдар жұмыс жасап, «Кобыланды» жырын зерттеген белгілі ғалым Оразғұл Нұрмағанбетова: «Орынбор архивығылыми комиссиясының осы жыннан бастап ел ішінен белгілі ақын-жыршыларды шақырып, олардың шығармаларын жазып алу үшін ұйымдастырылған арнайы комиссия өз жұмысына кірісіп көп іс тындырған сияқты.

1906 жылғы алғаш жиналған комиссия мәжілісінде Жүрсіновтың де аты аталып, ол халық шығармашылығын жазып алуға ықыласпен қатысып жүргендігін Карлсон өз мақаласында ризашылықпен атап өткен. Сол тапсырма бойынша Жүрсінов Күшелек Елемановтан «Кобыланды» және

басқа жырларды жазып алған, архив комиссиясына тапсыруы анық», - дейді [2].

1955 жылы Қазақ ССР Ғылым академиясының Тіл және әдебиет институты арнайы экспедиция үйімдастырып, Орынборға барып, біраз халық әдебиеті үлгілерін алған келген. Солардың ішінде аталған институттың сол кездегі аспиранты З.Жантекеева тауып әкелген эпостың машинкаға басылған көшірмесі де бар. Қолжазба ӘӨИ-дің қолжазбалар қорында (7-бума) сактаулы. Қолжазбаның аяғында жырды 1906 жылы Көшелектен Т.Жұрсінов жазып алды деген мәлімет бар.

Жыр мәтіні алғаш рет «Бабалар сөзі» жүзтомдығының 35-томында жарық көрді.

Көшелек жырлаған «Қобыланды батыр» нұсқасы тура-лы Н.Б.Кидайш – Покровская, О.А.Нұрмағанбетова сынды зерттеушілердің еңбектерінде сөз болады [3].

Жырдың экспозициясы Қобыланды дүниеге келмей тұрып, он екі баулы ноғайда жасы сексенге келген Қыдыrbай мен оның Мендісұлу атты әйелінің байлығын, баласыздығын және олардың тұрмыс-тіршілігін суреттейтін мотив – сипаттамадан басталады. Сол елдің ханы Ақшахан Қыдыrbайдың байлығын өз қолына түсіруді көздең, әртүрлі амал жасайды. Бұл жайды білген Мендісұлу Құдайдан бала тілеп, әулиелерге түнеп, дүние кезеді, ақыры тілегі қабыл болады. Бір ұл, бір қыз табады. Ұлының атын Қобыланды, қызының атын Қансұлу деп қояды.

Болашақ батырдың ғажайып туу мотиві қазақтың, түркі, монғол тілдес басқа халықтардың эпосында жиі кездеседі. Мәселен, қартайған ата-ананың балаға зар болуын, бала ізден Алладан, әулиелерден жәрдем сұрауы қазақтың «Ал-памыс», «Шора батыр», «Едіге батыр», «Мұнлық-Зарлық» эпостарынан, қыргыздың «Манас» [4] эпосынан т.б кездестіреміз.

Мысалы «Манас» эпосындағы Жақыптың баласыздық

наласын айтып, қайғыратын тұсында мынадай жыр жолдары ұшырайды:

... Арман қылат ошондо,
Абакең Жақып толғанып:
— Бербесе Тенғер чарам жоқ,
Беш тұліктен мал жиғым,
Бет чака булча арам жоқ.
Жабық салып, ат минип,
Жанымда болған карам жоқ.
Тұтунарға туяқ жоқ,
Туганынан айрылған
Жүртта мендей чунак жоқ... [4].

Міне, осылай жасы ұлғайған ата-аналардың бала тілеп, дүние жүзін кезуі кездейсок емес. Олардың арман-максаты – атадан қалған мал, мұлікке ие болатын, ұрпағын жалғастыратын мұрагер, сондай-ақ ел-жүрттына қорған болатын батыр іздеу. Бұдан кейін жырда қаһарманның балалық шағы, тәрбиесі; батырдың барлық кедергіні женіп үйленуі; қыз Құртқаны еліне алып келуі; батырдың тұлпар атына байланысты әңгіме; Қобыландының Алшағыр ханмен ұрысы; ел-жүрттың Алшағырдан босатып алғаны баяндалады.

«Қобыланды батыр» жырының біраз нұскаларын салыстырып қарағанымызда, Көшелек жырлауында «Қобыланды батыр» эпосының байырғы желісі барынша сакталғанымен, кейбір айырмашылықтары бар екені байқалады. Мысалы, бұл нұскада басқа вариантарда кездесетін Қобыланды мен Караманның Қазан ханға аттанатын алғашқы соғыс сапары, «Тайбурылдың шабысы», Қобыландының Көбіктімен соғысы, Қарлыға туралы эпизодтар кездеспейді.

Сондай-ақ мұнда Қобыланды, Құртқа, Алшағыр ханнан өзге кейіпкерлердің есімдері басқаша аталған. Қобыландының Құртқаны еліне алып келетін көрінісі қысқа баяндалған. Осы тұрғыдан алып қарағанда, К.Еламанов жырлауындағы «Қобыланды батыр» жыры

басқа нұсқалардағы тұрақты эпизодтарды қайталау емес, халық аузында айтылып жүрген аныз-әңгімелерді арқау етіп, өзінше жырлаған дербес вариант деп санау керек.

Көшелек жырлаған нұска толық аяқталған, тілі жатық, оқиғасы қызықты болып келеді.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Қолжазба 371-бума, 7-дәптер (ӘӨИ).
2. Нұрмағанбетова О. Қазақтың қаһармандық эпосы. – Алматы, 2003.
3. Кидайш-Покровская Н.В., Нурмаганбетова О.А. Ко-быланды батыр. – Москва, 1975.
4. Манас. 1-кітап. – Фрунзе, 1958.